

Mavi Şehrin Gözyaşları

– muhammed-yal · 06 Haziran 2010

Sıkı bir ayın başladı gözlerimde , güneş batarken yakamozları emanet ediyordu balıkçıların sırtına. Yüzüme vuran rüzgarın ardından içime çektiğim damarlarımda dolaşan yosun kokularından sonra rastgele " mavi aşk " diyordu bir kaptan .

Ruhumun en ûcra köşelerine kadar ulaşan bu sesi duyuyordum. Bir yırtık masal uçuşuyordu denizin kenarından , bir " anka " küllerini topluyordu kaybettiği ütopyasına. Herkesi görüyordum , duyuyordum denizin dalgalarında. Sessizce fısıldıyordu herkes derdini bende başlamak istedim bir taraftan seni anlamak istedim hiç bitmeyen denizin dalgalarında. Sonra aniden fark ettim , balıklar sevişiyordu sessizce ve gülerak ağların arasına sıkışan her balık aslında memnundu halinden çünkü ilahi bir adalet vuruyordu gözlerime.

Gördüğü her şeyi sevda bilse de unutuyordu sessizce , kabullenmek güzel bir şeydi gözlerindeki "maviliği " Çocukken kaybettiğin her şeyi büyürken bulmak adına seversin . Kızı , alkolü ,denizi, balığı , kitabı , beslediğin hayvanları veya bilmediğimiz her şeyi // uyuşturulmuş beynimiz her köşede kaybettiği gamzelerin suni nefesini arar. Kaçınıcı kişi olduğumuz önemsizdir aslında maviliğin ortasında o herkesi aynı karşılıyor nasılsa. Durgun , dalgalı ya da hırçın ama aynı gözlerle ve aynı şefkatle . Hangi dostum beni hep gülerak karşıladı ya da hangisi hep kızarak . İşte mavinin adaletini seviyordum , maviyi de seviyordum aslında. Onun tarafı yoktu siyahın kaderi acıydı mesela , beyazın kirlenmek , gri umutsuzluk rengiydi , kırmızı kan , yeşil hep bir saçma hayaldi . Ama mavi hep düş/tü . . .

Düş/enlerin rengiydi mavi // düşlerine tutunmak isteyenlerin , gözlerine farklı hayatların portresini çizmek isteyenlerin rengiydi. Mavi sevdanın rengi değildi. Mavi gökyüzünün en güzel şekliydi. Yansımalarında denize serenatlar yaparken, martı çığlıklarında şiirler yazdırırdı. Motor seslerinden , rakı balık sofralarına "denizden babam çıksa yarım abi "diyenlerin sevdasıydı. Bir ağ atıyordun uçsuz bucaksız düşlerine ne çıkarsa çıksın maviydi senin düşünde. Gece gözlerini kapattığında en umutsuz halinde kafanı onun omzuna dayamak adına koşardın . Sahilde bıraktığın ayak izlerini toplardı hayat. Kaybettiğin her şeyi paylaştın onunla tabi kazandıklarını da . Sınırsız bir alkol sarhoşluğuuydu deniz , balık , martı çığlıkları , ağlayan sahil aşkları , kumsal ayak izleri , ve denize geleceğe dair yolladığımız şişe dibi düşlerimiz. Bu kadar büyük tutkulu bir sevda sadece renklerden " maviye mi acaba ? "

Denize karşı bir martı çığlığında ellerinde kitap gözlüklü bir amca. Diğer tarafında genç cevahir bir delikanlı ellerinin arasında sıkıca kavradığı " Efes şişe Bira " Biri maviliğin ruhsal terapisinde diğeri mavilikte cinnette. İki ayrı kavramın arasında ince bir çizgi gibi. Bir balıkçı balık ekmek + cola 5 TL diye bağıyor.Kenarda kolye , inci , boncuk satıcıları hayatın derin boşluğunda kafasını gömdüğü taraftan bekleyişte.

" Mavi koca bir dünya . Herkesi ırk , din , dil diye ayırmadan özgürlüğün içine alan ve hiç bir şekilde kural tanımadan sadece kendi " ben " diye içine alan. Kişiler ona " bizim" demiyor " benim " diyor. Tek kişilik gösteri mavilik . Herkese bir bulut lazım içinde martı ölülerini taşıyan. Çünkü her sahilde bir martı ölüsü çarpıyor gözlerime. Balıkçılar çekerken balıkları en rahat onlar unutmak çok kolay . Tabi rakısız çekilmez balık ağlar sonra arkamızdan. Ama güzel sevda " Mavi " Sevda . Adı başka tadı başka yaşamak hep ayrı ayrı insanların gözlerindeki portrelerin tek bir ressam tarafından çıkma şekli gibi.

Muhammed Yalçinkaya